

عنوان مقاله:

ارزیابی میزان آبشستگی در تنگشدهای طولانی

محل انتشار:

سومین همایش ملی مدیریت جامع منابع آب (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

فاطمه حاجبی - دانشجوی کارشناسی ارشد سازه های آبی گروه آب و خاک دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

مهدی مفتاح هلقی - دانشیار دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

امیراحمد دهقانی - استادیار دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

خلاصه مقاله:

امروزه مساله آبشستگی یکی از مسائل مهم در علم مهندسی رودخانه و مهندسی سواحل میباشد. به طوریکه اکثر تخریبهای در اثر وجود این پدیده به وقوع میپیوندند. تعیین رابطه میان پارامترهای موثر بر عمق آبشستگی و حداکثر عمق آبشستگی و یافتن تابع حاکم بر آنها از موضوعات مهم در مهندسی هیدرولیک است که در آن سعی میشود رابطه ای ریاضی میان عمق آبشستگی به عنوان متغیر وابسته و پارامترهای موثر بر این پدیده به دست آید. به این منظور تا به حال از مطالعات آزمایشگاهی و آزمایشات صحرایی که مستلزم صرف وقت و هزینه بسیاری میباشد استفاده شده است. با توجه به محدودیت های موجود، در این مقاله سعی گردیده یک تئوری کلی از میزان آبشستگی در تنگشدهای طولانی و همچنین پارامترهای موثر در میزان حداکثر عمق آبشستگی بیان شود. با توجه به مشاهدات آزمایشگاهی و صحرایی میتوان نتیجه گرفت که با افزایش نسبت تنگشدهگی B1/B2 میزان آبشستگی افزایش مییابد همچنین اگر $(Lc/B2 \Rightarrow 0.25)$ آنگاه طول تنگشدهگی در مقدار آبشستگی نقشی ندارد و عمق بی بعد آبشستگی در تنگشدهای طولانی فقط به B1/B2 بستگی دارد.

کلمات کلیدی:

آبشستگی، تنگ شدگی، رسوبات بستر، روابط آزمایشگاهی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/335713>

